

Vrijwilligerswerk... niets is vanzelfsprekend!

Wilt u meer weten over het werken als vrijwilliger bij Mosae of wilt u als bewoner graag ondersteuning of hulp van een vrijwilliger, neem dan gerust contact op met Pia Pilmeijer via 06 – 46 00 78 27 of mail vrijwilliger@mosaezorggroep.nl

Het risico bij vrijwilligerswerk is dat het door een ieder als iets heel gewoons en vanzelfsprekend wordt beschouwd. Zelf heb ik er ook niet altijd heel bewust bij stil gestaan moet ik heel eerlijk bekennen. Maar na een jaar 'coördinatorschap' ben ik er extra van bewust hoe waardevol de ondersteuning door vrijwilligers is. Ik zou liegen als ik zou zeggen dat het 'zaligmakend' is want er gaan beslist ook dingen mis. Soms loopt het niet tussen vrijwilligers onderling of met medewerkers. Ik ben echter bijzonder trots op 'mijn' projectleiders die dit dan weer in goede banen proberen te leiden. Zo'n fijne samenwerking is een drijfveer voor mij. Ik krijg hier energie van. Ieder heeft zijn eigen beweegredenen om vrijwilliger te willen zijn. Alle vrijwilligers zouden in het zonnetje gezet moeten worden, maar voor deze keer pluk ik **onze vrijwilliger René Norenburg er tussenuit...**

Rendez-vous in de zon

Op een zonnige nazomerse ochtend had ik een 'rendez-vous' met hem op een bankje bij Campagne voor een interview. In de jaren negentig werkte hij in de biologische tuinbouw. In Flevoland en later in Limburg. Tegenwoordig is hij catechist en koster bij de parochie van St. Pieter. Hiervoor heeft hij een opleiding gevolgd bij Kairos, de catechistenopleiding van het Bisdom Roermond. René is onze vrijwillige 'wandelaar' bij Campagne en hij is lector en misdienaar bij de eucharistieviering op vrijdagmiddag in de kapel van Sint Gerlachus.

Van mantelzorgger naar vrijwilliger

René vertelde me dat hij na een zware mantelzorgperiode voor zijn moeder overbelast raakte. Zijn moeder was getroffen door een beroerte en rolstoelafhankelijk geworden. Een woning bij Sint Gerlachus bood uitkomst voor hen beiden. René bleef dagelijks zijn moeder bezoeken. Op zaterdagochtend ging hij als vrijwilliger helpen serveren in de salon van Sint Gerlachus. Na het overlijden van zijn moeder in 2004 werd hij door een collega gevraagd om vrijwilliger te worden bij de wandelgroep.

“Meerwaarde voor mij is de vrijheid om mijn eigen grenzen te mogen verkennen...”

Met regelmaat aan de wandel

René kwam als 'wandelaar' de bewoners van Sint Gerlachus verblijden met een uitje. Het kwam geregeld voor dat bewoners met wie hij een goede band had opgebouwd zo afhankelijk van permanente zorg werden dat zij noodgedwongen naar een meer 'gesloten' instelling verhuisden. René besloot drie jaar geleden om de ommezwaai te maken naar onze locatie op Campagne en startte een wandelproject speciaal voor de bewoners van onze 'gesloten' afdelingen E en F. René: “Waar mogelijk probeer ik de bewoners enige continuïteit te bieden. Ik kom in principe twee dagdelen per week naar Campagne, maar bij mooi weer wel vaker.”

De kunst van het leren kennen

Cynthia en Jolanda van afdeling E en F informeren hem over nieuwe bewoners. Hij vindt een goed contact met de medewerkers van groot belang. En dat je eerst kennis maakt met een nieuwe bewoner. Als er een 'klik' is, probeert René te achterhalen of diegene het fijn vindt om met hem te gaan wandelen. De kunst is om bewoners te leren kennen en goed te blijven inschatten wat bij hem of haar past. Als ik René vraag wat de meerwaarde van vrijwilligerswerk voor hem is, krijg ik het volgende te horen: “Meerwaarde voor mij is de vrijheid om mijn eigen grenzen te mogen verkennen en in overleg vast te stellen hoe ik de ondersteuning kan bieden waar op dat moment de behoefte ligt bij de bewoner of de groep.

Inspiratie en voldoening

“Als iemand bedlegerig wordt, probeer ik de goede band die ik heb opgebouwd te behouden door die persoon bijvoorbeeld te helpen bij de warme maaltijd. Soms komt het voor dat je plotseling beseft dat het wel eens iemands laatste wandeling geweest kan zijn. Dat is verdrietig. Maar uiteindelijk moet je er altijd voor kiezen om samen met de bewoner 'de rechte wegen en effen paden' te bewandelen.”

Het omgaan met (hulpbehoevende) mensen en collega's inspireert hem. Hij is een geduldig mens. Het geeft hem de kans om zijn zorgzame kant te laten zien in een prettige omgeving. Iedereen op Campagne en Sint Gerlachus waardeert hem. Ooit werd eens door iemand geroepen: “Kon ik René maar onder het kopieerapparaat leggen. Van hem zou ik er minstens tien willen hebben!” Dat zegt toch genoeg over hem, niet?!

Petje af...

In de zomer wandelt hij wat af. Rugzakje, petje en zonnebril. Dat is René! Bij het maken van de foto vraagt René of hij zijn petje af of op moet zetten. Ik zeg dat hij zijn petje op mag zetten en ik mijn petje afneem voor hem als zeer betrokken en zorgzame vrijwilliger!

“Kon ik René maar onder het kopieerapparaat leggen...”

